

Neumann, Věroslav, skladatel a hudební pedagog, narozen 27. 5. 1931, Citoliby u Loun, zemřel 21. 11. 2006, Praha.

Počátky jeho vzdělání byly komplikovány politickou situací protektorátu, kdy měl potíže se dostat na gymnázium kvůli židovskému původu jeho otce a byl označen jako politicky podezřelý. **Nakonec** vystudoval Státní gymnázium v Praze a odmaturoval v roce 1950. Během studia na gymnáziu se soukromě učil hře na klavír u Františka Maxiána (1945 – 1950). Poté započal studium na Akademii múzických umění, kde se učil kompozici u Jaroslava Řídkého. Už během studia pracoval jako sbormistr souboru Stanislava Kostky Neumanna do roku 1952. Od roku 1952 působil jako dirigent a později umělecký vedoucí u Uměleckého souboru ministerstva vnitra. Dále byl také sbormistrem Vysokoškolského souboru Zdeňka Nejedlého a taktéž sboru ČKD Staliningrad do roku 1958. Taktéž působil v Českém hudebním fondu Praha, kde byl vedoucím propagace. V té době ho proslavily především jeho mládežnické a vojenské písně, které psal už od roku 1952. **Za tuto tvorbu** byl oceněn 3. cenou a laureátem 5. světového festivalu mládeže a studentů ve Varšavě v roce 1955 a též se mu dostalo čestného uznání **v jubilejní soutěži** roku 1960 za kompozici *Hornická balada* a písně *Stará basa* a *Zpíváme klukům*. Od roku 1962 byl také tvůrčím tajemníkem Svazu československých skladatelů a byl později povýšen na vedoucího tajemníka. V době Pražského jara byl zvolen jeho předsedou. Během roku 1968 jako vedoucí tajemník Svazu československých skladatelů pracoval v Koordinačním výboru uměleckých svazů, který vydal provolání proti vstupu vojsk Varšavské smlouvy do Československa. V důsledku toho byl zapsán do tajného seznamu takzvaných pravicových oportunistů, který vydal Ústřední výbor Komunistické strany Československa. Posléze ministerstvo kultury vydalo zákaz provozování jeho skladeb v médiích a stejně tak na koncertech a nebylo mu ani umožněno **svoje** kompozice veřejně vydávat. V důsledku toho ztratil kontakt s mnoha interprety a ostatními **skladateli**. Přispíval také do časopisu *Hudební rozhledy* v letech **1961 – 1963**). Od roku 1969 byl učitelem na Lidové škole umění v Praze kde působil až do **roku roku** 1991. Vyučoval tam hudební teorii, skladbu a aranžování. V roce 1991 se stal ředitelem Pražské konzervatoře. Mezi jeho významné žáky patřili Aleš Sigmund, Jaroslav Uhlíř a Vladimír Tichý. **V roce 2004 skončil ve funkci ředitele Pražské konzervatoře a na jeho místo nastoupil Pavel Trojan.**

DÍLO:

Hudba pro violu a klavír

Pět kusů pro dvoje housle

Podobizny muže pro housle a klavír

Symfonické tance pro velký symfonický orchestr

České poémy

Malá konverzace

Literatura:

I. Lexika

ČSHS.

I. Ostatní

Gardavský, Čeněk: Skladatelé dneška (Praha 1961).

<https://web.archive.org/web/20110813083255/http://www.musica.cz/skladatele/neumann-veroslav.html>

https://www.windrep.org/Veroslav_Neumann

Vojtěch Čapek